

HLADANIE SVÄTEHO KRÍŽA

Štyri schody ku Kristovmu Krížu

Že máme vziať na seba kríž a nasledovať Krista – a teda nie byť v podstate *Kristov kríž* – je nám jasné a Ježiš o tom hovorí opakovane a veľmi jasne. Otázke znie – čo presne je to ten Kristov kríž, aby sme ho mohli na seba zobrať a pripodobniť sa tak Kristovi a naplniť podmienku: „*Sme aj dedičia: Boží dedičia a Kristovi spoludedičia; pravda, ak s ním trpíme, aby sme s ním boli aj oslávení*“ (Rim 8,17 SSV)? Myslím si, že si to môžeme predstaviť ako štyri schody, ktorými nás Pán volá vystupovať k Jeho krížu:

1. stupienok: LÁSKAVOSŤ: Je to vtedy, ak preukazujeme dobro, ale v takej miere, že nás to ešte nijako extra nebolí. To je to, na čo poukazuje Ježiš: „*títo všetci dávali dary zo svojho nadbytku*“ (Lk 21,4 SSV), alebo inde: „*Ak milujete tých, ktorí vás milujú, akú odmenu môžete čakať? Vari to nerobia aj mýtnici?*“⁴⁷ *A ak pozdravujete iba svojich bratov, čo zvláštne robíte? Nerobia to aj pohania?*“ (Mt 5,46-47 SSV). Ale je to prvý krok k láske a ku Kristovmu krížu a ako taký a len ako taký má cenu: ak etapa na ceste ďalej, ktorou rýchlo prejdeme a pokračujeme ďalej.

2. stupienok: OBETA LÁSKY: Boh sa stal človekom, aby sa človek stal Bohom. Čiže: stal sa konkrétne a jednotlivo *každým* človekom, aj mnou, aby sa *každý* jeden človek, a teda aj ja, mohol stať Bohom. Stal sa teda všetkým tým, čím som ja, môj sused, priateľ, kolega, každý jeden človek na zemi ktorý kedy žil, či bude žiť. A teda všetko toto prijal vrátane všetkých našich bolestí, všetkého nášho utrpenia,... Prežil utrpenie, ktoré som cítil ja, keď ma zaplavila hanba môjho hriechu, ale cítil aj zlo toho istého hriechu, keď zasiahol môjho kolegu v práci a bolesť, ktorá vznikla, keď si kolega vyliat zlosť na svojej rodine a takisto bolesť, keď potom jeho deti a manželka „poslali“ toto zlo ďalej... a tak postupne vzal na seba bolesť celého sveta, všetkých ľudí a každého človeka od Počiatku až po Koniec – až po samo utrpenie Pekla v úplnej oddelenosti od Boha zatratených. Toto už je láska: ochota konať dobro v prospech iného človeka aj za cenu vlastnej obety, vlastnej bolesti, utrpenia, agónie. Takto dala svoj dar lásky oná chudobná vdova: „*pri svojej chudobe dala všetko, čo mala, celé svoje živobytie*“ (Lk 21,4 SSV). Takto dal sám seba za nás Kristus, pretože miloval.

3. stupienok: KRÍŽ: Človek by si myslel, že keď medzi nás zavíta Boh za cenu toho, že sa zriekol seba samého a stal sa človekom – a už to je ohromná obeta! – aby nás učil, tak Mu od nadšenia postavíme obrovské školiace stredisko a obklopíme Ho všetko vďačnosťou a pozornosťou, aby sme Mu aspoň takto toto dielo uľahčili a zavďačili sa Mu. A keď dokonca vezme na seba hriechy, bolesť, utrpenie, zlo, beznádej a zúfalstvo sveta – a teda nás všetkých a každého jedného z nás osobne – len preto, aby nás z lásky urobil bohmi v Bohu, tak budeme so sviecami v rukách bdieť okolo Neho, uložíme ho na to najmäkšie lôžko, napojíme na infúzie, obklopíme vďačnou láskou a pozornosťou,... proste urobíme všetko, aby sme Mu to uľahčili, alebo, ak už nie iné, aspoň Ho v tom podporili. Nakoniec, ide aj o našu kožu, nie? Ale nie... Počas celého verejného účinkovania nemal často ani kde hlavu skloniť, v chudobe a potľakajúci sa na ces-

tách neustále musel zápasíť s farizejmi, zákonníkmi, herodíanmi, saducejmi, ale aj žiarlivosťou vlastných učeníkov... Nakoniec sme Ho v tom najkritickejšom okamihu, keď bral na seba v nepredstaviteľnej agónii hriech sveta, pribili na kríž, vysmievali, urážali, týrali, bičovali, mučili, pripravili sme Mu tie najpekelnéjšie podmienky, aké sme pripravíť dokázali, až kým sme z Neho nevyžmýkali pomaly a po kvapkách všetok Jeho pozemský život... A toto je kríž: „*Kristus zomrel za nás, keď ... sme boli nepriateľmi*“ (Rim 5,8-10 SSV). Znamená to obetovať samého seba pre dobro a záchranu druhého, neskutočne pri tom trpieť a pritom vidieť, že tomu druhému sme na posmech a ešte pridáva k našej agónii a k nášmu utrpeniu a bolesti koľko len môže a dokáže – a napriek tomu neprestať, pokračovať, ďalej milovať, bez ochladnutia či oslabnutia lásky, až do krajnosti, až na smrť a zachrániť ho tak! Ochota vziať svoj kríž je podmienkou Božieho synovstva: „*Milujte svojich nepriateľov ...*“⁴⁵ *aby ste boli synmi svojho Otca, ktorý je na nebesiach*“ (Mt 5,44-45 SSV). Ale stále to ešte nie *Kristov* kríž, iba kríž...

4. stupienok: KRISTOV KRÍŽ: Kristov kríž má ešte jednu vlastnosť a tou je *záväznosť*. Ježiš to neberie ako nejaký skutok typu: „No, veď sa posnažím, koľko zvládnem, toľko zvládnem, neviem, koľko toho zvládnem, ale no, pokúsim sa...“ Kristus prijíma toto svoje poslanie ako opravdivý zmysel svojho života, svoje Poslanie, ku ktorému smeruje celým svojim bytím, celým svojim životom ako k svojmu jedinému životnému záväzku. Sám hovorí: „*Nadišla hodina, aby bol Syn človeka oslávený. ...*“²⁷ *Teraz je moja duša vzrušená. Čo mám povedať? Otče, zachráň ma pred touto hodinou? Veď práve pre túto hodinu som prišiel.*“²⁸ *Otče, osláv svoje meno!*“ (Jn 12,23-28 SSV). V Jeho živote nebol iný cieľ, iná ambícia, iná túžba, len táto jedna-jediná a jej zasvätil celého seba, celý svoj život: „*Mojím pokrmom je plniť vôľu toho, ktorý ma poslal, a dokončiť jeho dielo*“ (Jn 4,34 SSV).

Kedy teda trpíme s Kristom? Keď sme ochotní zasvätiť svoj život, majetok, schopnosti, samých seba Dielu Božieho Kráľovstva a spásy všetkých ľudí. Keď sme ochotní vložiť sa do toho tak intenzívne, že prekročíme hranicu bolesti a sme ochotní znášať nepohodu, námahu, bolesť, utrpenie, nedostatok, či akékoľvek iné utrpenie a nevadí nám to. Keď sme ochotní trpieť s trpiacimi, vziať na ramená bremeno a bolesť ich hriechu, len aby sme ich zachránili a necúvame ani pred touto bolesťou. A dokonca ani vtedy, keď nás za to oni sami tupia, prenasledujú, nenávidia, týrajú, vraždia, necúvame, neprestávame milovať a ďalej konáme na 100% toto dielo lásky. A všetko toto robíme v úplnej záväznosti ako svoj jediný zmysel života, jediný životný cieľ, jediné, o čo nám ide a na čom pracujeme a k čomu sme sa Bohu nezrušiteľne zaviazali bez obmedzenia, bez podmienok, až na smrť. A vtedy a len vtedy „trpíme s Kristom“ a len vtedy získavame „nárok“ byť s Ním aj oslávení: „*Radujte sa, keď máte účasť na Kristových utrpeniach, aby ste sa radovali a plesali aj vtedy, keď sa zjaví jeho sláva*“ (1 Pt 4,13 SSV). Váš Inky